

A. INTERDYSCYPLINARNA PRACOWNIA PRAWA MEDYCZNEGO I BIOETYKI

AGATA WNUKIEWICZ-KOZŁOWSKA

Uniwersytet Wrocławski

INTERDYSCYPLINARNA PRACOWNIA PRAWA MEDYCZNEGO I BIOETYKI (2013–2015)

1. WPROWADZENIE

Interdyscyplinarna Pracownia Prawa Medycznego i Bioetyki została utworzona na mocy zarządzenia Nr 106/2013 Rektora Uniwersytetu z dnia 20 czerwca 2013 roku jako jednostka naukowo-dydaktyczna Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego¹. Funkcja kierownika pracowni powierzona została dr Agacie Wnukiewicz-Kozłowskiej — adiunktowi Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego. Idea ustanowienia tego rodzaju przedsięwzięcia dojrzała od dłuższego czasu. Nie jest bowiem możliwe ignorowanie kierunków rozwoju współczesnego prawa, wynikających z ewolucji rzeczywistości i związanych z nią potrzeb naukowych, społecznych, dydaktycznych i organizacyjnych. W ostatnich kilkunastu latach prawo medyczne oraz bioetyka rozwinęły się bardzo intensywnie, przede wszystkim w odpowiedzi na pojawiające się nieustannie dylematy prawne i etyczne związane z zastosowaniem nowych technologii w biologii, medycynie i biotechnologii. Bioetyka stała się ugruntowaną dziedziną wiedzy, której istota polega na badaniu i kształtowaniu zasad etycznych mających zastosowanie we współczesnej i nowocześnie pojmowanej

¹ Zarządzenie Nr 106/2013 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie utworzenia Interdyscyplinarnej Pracowni Prawa Medycznego i Bioetyki na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, dostępne w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie: <http://uniwr.biuletyn.info.pl/> (dostęp: 30.04.2015).

medycynie. Jak słusznie zauważyli autorzy rozdziału *Narodziny i natura bioetyki*, w pierwszym nowoczesnym i kompleksowym podręczniku bioetyki napisanym przez polskich badaczy: „Na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX wieku doszło do rewolucyjnej zmiany w treści, formie i sposobie prowadzenia refleksji nad etycznymi aspektami medycyny — powstania bioetyki. Bioetyka była odpowiedzią na niebywałe przeobrażenia, jakie zaszły po II wojnie światowej w krajach zachodnich w medycynie jako nauce i instytucji oraz jej społeczno-politycznym otoczeniu. Przeobrażenia te doprowadziły do zakwestionowania obowiązującego przez stulecia paradygmatu myślenia o powinnościach lekarza, zakorzenionego w tradycji hipokratejskiej”². Dlatego oczywistą zasadą jest dzisiaj autonomia pacjenta, która oznacza jego prawo do podjęcia świadomej decyzji medycznej, związanej ze zgodą lub odrzuceniem zaoferowanej mu i dostępnej terapii. Obok zaproponowanego przez klasyków współczesnej etyki medycznej, autorów książki *Principles of Biomedical Ethics* — Toma L. Beauchampa oraz Jamesa F. Childressa, kanonu reguł etycznych obowiązujących lekarza: szacunku dla autonomii (*respect for autonomy*), nieszkodzenia (*nonmaleficence*), dobroczynienia (*beneficence*) i sprawiedliwości (*justice*)³, ukształtowały się zasady prawne określające prawa i obowiązki lekarza, pacjenta oraz podmiotu organizacyjnego wykonującego świadczenia medyczne. Badaniem, analizą, komentowaniem, a także egzekwowaniem tychże zasad zajmuje się prawo medyczne w szerokim rozumieniu, jako dziedzina interdyscyplinarna, łącząca klasyczne gałęzie prawa i rozwijająca też własne instrumentarium.

Celem powołania nowej jednostki w postaci Interdyscyplinarnej Pracowni Prawa Medycznego i Bioetyki jest instytucjonalizacja dotychczasowych działań naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych w przedmiotowym zakresie na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, umożliwiająca podejmowanie uporządkowanych, celowanych, wyspecjalizowanych inicjatyw. Istotną przesłanką ustanowienia pracowni jest również konieczność wyraźnego zaznaczenia posiadania w zasobach ludzkich Wydziału grupy osób skoncentrowanych na problematyce szeroko pojmowanego prawa medycznego, szczególnie w jego międzynarodowym, europejskim, prawno-porównawczym, cywilnoprawnym, karnoprawnym, administracyjnoprawnym i teoretycznoprawnym kontekście. Prawo medyczne, jako dziedzina interdyscyplinarna, w modelowym wręcz ujęciu implikuje konieczność współpracy przedstawicieli wszystkich podstawowych nauk prawnych⁴.

Wzrastająca świadomość społeczna, dotycząca praw pacjenta, powoduje zapotrzebowanie na różnego rodzaju specjalistyczne szkolenia i otwarte wykłady. Środo-

² J. Różyńska, P. Łuków, *Narodziny i natura bioetyki*, [w:] J. Różyńska, W. Chańska (red.), *Bioetyka*, Warszawa 2013, s. 15.

³ T.L. Beauchamp, J.F. Childress, *Principles of Biomedical Ethics*, Oxford 2009, s. 57–272.

⁴ Z dokumentacji przygotowanej w związku z wnioskiem o utworzenie Interdyscyplinarnej Pracowni Prawa Medycznego i Bioetyki.

wiska zaś bezpośrednio zainteresowane, czyli lekarze i prawnicy praktycy, zgłaszają potrzebę wypowiedzania się w formie opinii prawnych na temat zagadnień związanych z wykonywaniem działalności medycznej. Coraz więcej też powstaje forów (typu: konferencje międzynarodowe, panele dyskusyjne, grupy badawcze), na których podejmuje się dyskusję naukową i społeczną dotyczącą takich zagadnień, jak np. prokreacja wspomagana, inżynieria genetyczna, transplantologia, badania kliniczne, medyczno-prawne aspekty wykorzystania nanomateriałów i nanotechnologii.

Ponieważ prawo medyczne pozostaje w ścisłym i nierozzerwalnym związku z bioetyką, celowe i uzasadnione jest umiejscowienie działań pracowni w obu tych dziedzinach. Przekonuje o tym również doktrynalne ujęcie problematyki prawa medycznego, które — szczególnie w literaturze obcojęzycznej, a także w terminologii europejskich i amerykańskich instytucji powołanych do rozwoju i koordynacji działań podmiotów publicznych i prywatnych w zakresie prawa medycznego — jest ujmowane integralnie z bioetyką i w kontekście bioetyki⁵.

Pracownia działa jako samodzielna struktura wydziałowa, ale obecnie nie ma własnej kadry przypisanej do tej jednostki. Organizacją jej pracy kieruje dr Agata Wnukiewicz-Kozłowska — adiunkt w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Europejskiego, a stałymi współpracownikami są pracownicy i doktoranci wydziału: dr Katarzyna Górską — adiunkt w Zakładzie Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego Międzynarodowego, mgr Marta Klimas i mgr Magdalena Kramaska — doktorantki w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Europejskiego, dr hab. Jacek Mazurkiewicz — prof. UW r z Zakładu Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego Międzynarodowego, mgr Aleksandra Rogowska i mgr Katarzyna Zoń — doktorantki w Zakładzie Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego Międzynarodowego oraz mgr Magdalena Debita — doktorantka w Katedrze Doktryn Politycznych i Prawnych.

2. DZIAŁALNOŚĆ PRACOWNI

2.1. NAUKOWA

W związku z inauguracją działalności pracowni 11 października 2013 roku została zorganizowana ogólnopolska konferencja naukowa pt. „Ratyfikacja konwencji o ochronie praw człowieka i godności istoty ludzkiej wobec zastosowań biologii i medycyny (Konwencji biomedycznej) — skutki dla prawa polskiego”⁶.

⁵ Zob. np. F. Francioni (red.), *Biotechnologies and International Human Rights*, Oxford 2007; R. Andorno, *Principles of International Biolaw*, Bruxelles 2013; *Report of the Research Division of the European Court of Human Rights on Bioethics and the Case-Law of the ECHR (Working Document)*, *Bioethics_and_the_case-law_of_the_Court.pdf*.

⁶ Program konferencji dostępny pod adresem: <http://pracowniaprawamedycznego.prawo.uni.wroc.pl/index.php/wydarzenia/2-konferencja-ratyfikacja-konwencji-biomedycznej> (dostęp: 30.04.2015).

Udział w charakterze prelegentów wzięli w niej przedstawiciele prawie wszystkich ośrodków akademickich zajmujących się problematyką prawa medycznego (w tym z przedmiotowych jednostek: dr hab. Leszek Bosek z Pracowni Prawa Medycznego i Biotechnologii Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr hab. Rafał Kubiak z Zakładu Prawa Medycznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, dr Józef Bukowski z Zakładu Bioetyki i Prawa Medycznego Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie, dr Marcin Śliwka z Zakładu Prawa Medycznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz akademicy zajmujący się prawem medycznym w niewyodrębnionych wg kryterium przedmiotu jednostkach: prof. Jacek Mazurkiewicz — cywilista z Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Joanna Haberko — cywilistka z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, dr Urszula Drozdowska — cywilistka z Uniwersytetu w Białymstoku, rozpoczynając w ten sposób dobrą tradycję zjazdów prawników akademickich zajmujących się szeroko pojętą problematyką prawa medycznego i bioetyki.

W kolejnym roku funkcjonowania pracowni, przy współpracy samorządu zawodowego lekarzy w postaci Dolnośląskiej Izby Lekarskiej i przy współudziale lokalnych samorządów prawniczych — Okręgowej Rady Adwokackiej oraz Okręgowej Rady Radców Prawnych, została zorganizowana ogólnopolska konferencja naukowa na temat: „Rola biegłego w procesach medycznych”. W wydarzeniu tym, datowanym na 10 października 2014 roku, uczestniczyli lekarze i prawnicy, a głos w postaci referatów i dyskusji zabrali przedstawiciele obu środowisk⁷.

W roku 2015, staraniem pracowni przy współpracy Dolnośląskiej Izby Lekarskiej i pod patronatem Okręgowej Rady Radców Prawnych, zorganizowana była kolejna ogólnopolska konferencja naukowa, tym razem dedykowana prawom lekarza. Zgodnie z planem, 18 września tego roku spotkali się prawnicy akademicy, prawnicy praktycy oraz lekarze w celu podjęcia dyskusji nad pozycją lekarza w relacjach z pacjentem oraz w kontekście ram prawnych wykonywanego przez nich zawodu⁸.

W ten sposób pracownia rokrocznie realizuje zadanie integracji środowiska prawniczego oraz medycznego w celu rozwoju nauki prawa medycznego, jak również popularyzacji problemów prawnych i bioetycznych w kontekście biologii i medycyny. Wrocławskie konferencje cieszą się dużym zainteresowaniem środowiska. Postrzegane są jako solidna i rzetelna próba prezentacji i analizy kluczowych oraz aktualnych problemów prawa medycznego i bioetyki.

⁷ Sprawozdanie z konferencji dostępne w: B. Kmiecik, „Rola biegłego w procesach medycznych”. *Ogólnopolska konferencja naukowa, Wrocław 10 października 2014 r.*, Forum Prawnicze 2015, nr 1 (27), s. 74–76; oraz A. Stebel, E. Bielońska, *Wydarzyło się. „Rola biegłego w procesach medycznych”*, Medium 2014, nr 11 (929).

⁸ Program konferencji dostępny na: <http://konferencja.dilnet.wroc.pl/> (dostęp: 30.04.2015). Sprawozdanie z Konferencji dostępne w: A. Stebel, *Konferencja „Prawa lekarza” za nami*, Medium 2015, nr 10(303). Sprawozdanie z konferencji dostępne w: A. Stebel, *Konferencja „Prawa lekarza” za nami*, Medium 2015, nr 10 (303).

Wymiernym efektem prac konferencyjnych są publikacje będące pokłosiem tych spotkań naukowych. W roku 2015 ukazało się opracowanie pod redakcją Agaty Wnukiewicz-Kozłowskiej oraz Oktawiana Nawrota pt. *Temida w dobie rewolucji biotechnologicznej — wybrane problemy bioprawa*, stanowiące podsumowanie dwóch konferencji: wrocławskiej z 2013 roku i gdańskiej (dotyczącej problemów prawnych badań biomedycznych z udziałem człowieka) z roku 2012, co dodatkowo wzmocniło również fundamenty współpracy między ośrodkami⁹. W przygotowaniu jest książka podsumowująca dorobek II konferencji, która ukaże się jeszcze w tym roku w wydziałowym e-wydawnictwie, o co postulowali liczni uczestnicy, mając na względzie otwarty i powszechny dostęp do opracowań. Z pewnością również tegoroczna konferencja znajdzie odzwierciedlenie w publikacji naukowej.

Aktywną działalność konferencyjną prowadzą też współpracownicy pracowni. Profesor Jacek Mazurkiewicz z Zakładu Prawa Cywilnego i Międzynarodowego Prawa Prywatnego 21 listopada 2014 roku zorganizował konferencję poświęconą zagadnieniu dóbr zmarłego, zatytułowaną „*Non omnis moriar*. Prawne zagadnienia pochówku, dóbr osobistych zmarłego, wybrane zagadnienia dziedziczenia oraz swoboda działalności funeralnej”, a 17 maja konferencję naukową pt. „*La donna e mobile*. Prawne aspekty następstw cykliczności płciowej kobiet”, która wzbudziła bardzo wielkie zainteresowanie społeczne. Zapowiedział też kolejne konferencje poświęcone między innymi problematyce ochrony dziecka poczętego i jego matki.

W związku z kolejną planowaną reformą Europejskiego Trybunału Praw Człowieka pracownia przygotowała też propozycje zmian związanych z kwestiami prawa biomedycznego i bioetyki w kontekście jurysdykcji Trybunału¹⁰.

Współpracownicy pracowni aktywnie uczestniczą też w konferencjach naukowych dotyczących problematyki prawa medycznego i bioetyki, prezentując wyniki swoich badań i konfrontując je z opiniami innych przedstawicieli doktryny oraz praktyki.

2.2. DYDAKTYCZNA

Pracownia ma charakter naukowo-dydaktyczny. Prowadzone badania mają wymiar współpracy interdyscyplinarnej i międzynarodowej, czego załączkiem jest już umowa o współpracy dydaktycznej z Uniwersytetem Medycznym we Wrocławiu w formie Studiów Podyplomowych Prawa Medycznego i Bioetyki oraz współpraca z Dolnośląską Izbą Lekarską dotycząca organizacji konferencji, praktyk studenckich, szkoleń branżowych.

⁹ O. Nawrot, A. Wnukiewicz-Kozłowska, *Temida w dobie rewolucji biotechnologicznej — wybrane problemy bioprawa*, Gdańsk 2015.

¹⁰ Tekst projektu dostępny na stronie: <http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cddh/reformchr/GT-GDR-F/Wnukiewicz-Koz%20owska.pdf> (dostęp: 30.04.2015).

Studia Podyplomowe Prawa Medycznego i Bioetyki zostały utworzone zarządzeniem rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 7 czerwca 2013 roku i uruchomione w październiku 2013 roku¹¹. W czerwcu 2014 roku świadectwa ukończenia tych studiów otrzymała pierwsza grupa (29) absolwentów¹². W drugiej edycji absolwenturę uzyskały 32 osoby, a trzeci nabór przyniósł 26 osób chcących pogłębiać swoją wiedzę.

Powołanie takiego rodzaju studiów podyktowane było potrzebami rynkowymi. W środowiskach medycznych i prawniczych bardzo wyraźnie zaznaczyła się bowiem potrzeba edukacji w zakresie zagadnień pojawiających się na styku prawa i medycyny. W związku również z dynamicznymi zmianami regulacji prawnych w dziedzinie medycyny i biomedycyny, uwarunkowanych koniecznością uporządkowania dotychczasowych rozproszonych rozwiązań oraz dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego oraz międzynarodowego, kompleksowe i zaktualizowane szkolenie przedstawicieli zawodów prawniczych i medycznych stało się niezbędne¹³.

Głównym założeniem i celem studiów było przekazanie uczestnikom rzetelnej i aktualnej wiedzy na temat obowiązków i praw obu głównych stron relacji: system ochrony zdrowia–pacjent. Ponadto założeniem organizatorów była prezentacja rozwiązań prawnych i etycznych dotyczących zróżnicowanych działań działalności leczniczej, takich jak: profilaktyka, leczenie zachowawcze, leczenie farmakologiczne, chirurgiczne, operacyjne, rehabilitacja, badania naukowe w medycynie, transplantologia, wspomagana prokreacja.

Program studiów został opracowany na podstawie dydaktycznego doświadczenia wynikającego z prowadzenia zajęć fakultatywnych dla studentów wydziału, szkoleń branżowych — dla lekarzy i prawników oraz wymiany doświadczeń naukowo-dydaktycznych podczas specjalistycznych konferencji naukowych. Zostały również przeprowadzone konsultacje z interesariuszami zewnętrznymi w formie wymiany pism zawierających propozycje programu oraz sugestie ewentualnych uczestników studiów.

Zajęcia zostały zaplanowane tak, aby połączyć niezbędną wiedzę teoretyczną z praktycznymi warsztatami uczącymi prawidłowych zachowań w relacji lekarz i personel medyczny–pacjent. Duży nacisk kładzie się też na wykształcenie właściwych wzorców wypełniania prawnych wymogów związanych z wykonywaniem działalności leczniczej (procedura uzyskiwania świadomej zgody, informo-

¹¹ Zarządzenie Nr 96/2013 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 7 czerwca 2013 roku w sprawie utworzenia Studiów Podyplomowych Prawa Medycznego i Bioetyki na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego dostępne w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie: <http://uniwr.biuletyn.info.pl/> (dostęp: 30.04.2015).

¹² Sprawozdanie z uroczystej inauguracji dostępne na stronie: <http://www.umed.wroc.pl/content/inauguracja-studiow-podyplomowych-„prawo-medyczne-i-bioetyka”>.

¹³ Informacje zaczerpnięte z dokumentacji SPPMiB — Ogólna charakterystyka Studiów Podyplomowych Prawa Medycznego i Bioetyki.

wanie pacjenta, zachowanie tajemnicy lekarskiej). Zajęcia poświęcone są również zagadnieniom systemowym w ochronie zdrowia.

Oferta dydaktyczna kierowana przez pracownię we współpracy z innymi jednostkami Wydziału, np. Katedrą Prawa Międzynarodowego i Europejskiego, Katedrą Doktryn Prawnych i Politycznych, Zakładem Prawa Pracy, obejmuje zarówno studentów studiów jednolitych, I i II stopnia, jak i uczestników programu Erasmus oraz absolwentów studiów wyższych chcących podnosić kwalifikacje w ramach studiów podyplomowych i kursów doszkalających. Skierowana jest też do studentów kierunków angielskojęzycznych: 3-letnich studiów I stopnia LL.B oraz 2-letnich studiów II stopnia LL.M — *International and European Law*. Pracownia wraz z wspomnianymi jednostkami prowadzi wykłady i konwersatoria z przedmiotów: prawo medyczne, prawo medyczne w kazusach, prawo i etyka w medycynie, bioetyka dla studentów prawa i biotechnologii, *Bioethics, Biomedicine and Human Rights, Current Problems of International Law*.

2.3. POPULARYZATORSKA

Znaczną część aktywności pracowni obejmuje działalność popularyzatorska, której celem jest zapoznanie z problemami prawa medycznego i bioetyki jak najszerszego kręgu osób, w tym przede wszystkim środowisk medycznych, akademickich i korporacyjnych. Od roku 2014 w stałej rubryce gazety Dolnośląskiej Izby Lekarskiej „Medium” pod nazwą *Hipokrates u Temidy* ukazują się cykliczne artykuły autorstwa dr Agaty Wnukiewicz-Kozłowskiej, dotyczące zagadnień prawnomedycznych: *Charakterystyka Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej*, nr 2/2014 (283); *Muzyka w gabinecie lekarskim*, nr 3/2–14 (284); *Małoletni pacjent u lekarza*, nr 4/2–14 (285); *10 lat członkostwa Polski w Unii Europejskiej (zagadnienia ochrony zdrowia)*, nr 5/2014 (286); *Dokumentacja medyczna — przewodnik podstawowych zasad jej prowadzenia i udostępniania*, nr 6–7/2014 (287–288); *Obowiązek denuncjacyjny związany z udzielaniem pomocy przez lekarza ofiarom przestępstw*, nr 8–9/2–14 (289–290); *Lekarze rezydenci okiem prawnika*, nr 10/2014 (291); *Transgraniczna opieka medyczna — wybrane problemy praktyczne*, nr 12/2014–1/2015 (293–294); *Prawne aspekty odmowy udzielenia świadczenia zdrowotnego*, nr 3/2015 (296); *Błędy diagnostyczne i terapeutyczne a odpowiedzialność lekarza*, nr 5/2015 (298).

Pracownia we współpracy z Uniwersytetem Medycznym we Wrocławiu zorganizowała też w latach 2014 i 2015 kursy szkoleniowe dla członków Dolnośląskiej Izby Lekarskiej, dotyczące dokumentacji medycznej oraz kwestii obowiązku informacyjnego wobec pacjenta oraz uzyskiwania świadomej zgody pacjenta.

Współpracownicy pracowni dzielą się też swoją wiedzą i doświadczeniem ze studentami w ramach seminariów organizowanych przez Studenckie Koło

Naukowe Prawa Biomedycznego. Dotychczas odbyły się następujące wykłady: „Problematyka *in vitro* w powiązaniu z diagnostyką preimplantacyjną i prenatalną” (15 stycznia 2014, dr Agata Wnukiewicz-Kozłowska), „Godność umierania w orzecznictwie ETPCz” (9 grudnia 2014, dr Agata Wnukiewicz-Kozłowska), „Czy sposób zachowania się pacjenta może uzasadniać odmowę udzielenia świadczenia zdrowotnego przez lekarza?” (20 stycznia 2015, mgr Katarzyna Zoń), „Kilka uwag o wykorzystaniu i ochronie wizerunku pacjenta”, 19 maja 2015, mgr Katarzyna Zoń).

3. PERSPEKTYWY

Interdyscyplinarna Pracownia Prawa Medycznego i Bioetyki stanowi bardzo młody organizm, który dopiero kształtuje się i umacnia w strukturach Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii. Wytyczone cele mierzą wysoko i odzwierciedlają ambicje badawcze, dydaktyczne i organizacyjne współpracowników tej jednostki. Dotychczasowa działalność pracowni pozwala mieć nadzieję na dalszy jej rozwój w służbie nauki, dydaktyki oraz dla społeczeństwa. Wyzwania prawne i bioetyczne kreowane przez współczesną biologię, biotechnologię i medycynę raczej będą potęgowały potrzebę dokonywania ustaleń stanu faktycznego, analizowania go pod kątem prawnym i etycznym i zastanawiania się nad właściwymi — sprawiedliwymi i słusznymi rozwiązaniami, niż ją ograniczały. Realizując zatem przyjęte zamierzenia zgodnie z maksymą *Per aspera ad astra*, pracownia otwarta jest na współpracę z osobami dzielącymi zainteresowania prawem medycznym i bioetyką oraz zmierza w kierunku nieustającego rozwoju.

INTERDISCIPLINARY MEDICAL LAW AND BIOETHICS RESEARCH CENTRE (2013–2015)

Summary

Interdisciplinary Medical Law and Bioethics Research Centre was founded in 2013, on the basis of Rector's order No. 106/2013. This entity is dedicated to the legal and ethical problems of medicine, biology and biotechnology. Activities of the centre are concentrated on research, education and popularization of issues connected with the development of medical technologies which is very rapid and bringing about difficulties and tensions stemming from both legal and ethical points of view. Interdisciplinary cooperation is very important for the evolution of the centre and that is why one of its main features is involvement in its activities of a group of lawyers, physicians and academics from different universities and research institutions.